

א	הכל שוחטין לכתחלה, ושחיתתן כשרה דיעבד?					
ב	אמר ליה רב אחא בריה דרבא (7) לרב אשי (6): וכל הכל לכתחלה הוא? ... איכא הכל לכתחלה ואיכא הכל דיעבד, אלא הכל דהכא ממאי דלכתחלה הוא דתקשי לך? דלמא דיעבד הוא ולא תקשי לך! א"ל: אנא שחיתתן כשרה קשיא לי, מדקתני שחיתתן כשר' דיעבד, מכלל דהכל לכתחלה הוא, דאי דיעבד, תרתי דיעבד למא לי?					
ג ט	1	2	3	4	5	6
	אמר רבה בר עולא (4), הכי קתני: הכל שוחטין ואפי' טמא בחולין. ובמוקדשים לא ישחוט, שמא יגע בבשר ואם שחט ואומר ברי לי שלא נגעתי - שחיתתו כשרה	אב"י (4) אמר, הכי קתני: הכל שוחטין ואפילו כותי, בד"א - כשישראל עומד על גביו, אבל יוצא ונכנס - לא ישחוט, ואם שחט - חותך כזית בשר ונותן לו, אכלו - מותר לאכול משחיתתו, לא אכלו - אסור לאכול משחיתתו	אלא אמר רבא (4), הכי קתני: הכל שוחטין ואפי' כותי, בד"א - כשישראל יוצא ונכנס, אבל יוצא ונכנס - לא ישחוט, אבל בא ומצאו ששחט - חותך כזית בשר ונותן לו, אכלו - מותר לאכול משחיתתו, לא אכלו - אסור לאכול משחיתתו	רב אשי (6) אמר, הכי קתני: הכל שוחטין ואפילו ישראל מומר. בודק סכין ונותן לו ומותר לאכול משחיתתו, אבל לא בדק ונתן לו - לא ישחוט, ואם שחט - בודק סכינו אחריו, נמצאת סכינו יפה - מותר לאכול משחיתתו, ואם לאו - אסור לאכול משחיתתו	רבינא (7) אמר, הכי קתני: הכל שוחטין - הכל מומחין שוחטין, מומחין ואע"פ שאין מוחזקין, בד"א - שידועין בו שידוע לומר הלכות שחיטה, אבל אין יודעין בו שידוע לומר הלכות שחיטה - לא ישחוט, ואם שחט, בודקין אותו אם יודע לומר הלכות שחיטה - מותר לאכול משחיתתו, ואם לאו - אסור לאכול משחיתתו	ואיכא דאמרי: רבינא (7) אמר, הכי קתני: הכל שוחטין - הכל מוחזקין שוחטין, מוחזקין אע"פ שאין מוחזקין, בד"א - ששחטו לפנינו ב' וג' פעמים ולא נתעלף, אבל לא שחט לפנינו ב' וג' פעמים - לא ישחוט שמא יתעלף ואם שחט ואמר ברי לי שלא נתעלפתי - שחיתתו כשרה
חוץ מחרש שוטה וקטן דאפילו בחולין גרידי דיעבד נמי לא, שמא ישהו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו.						
ד	וכולן ששחטו אהייא? אילימא אחרש שוטה וקטן עלה קאי, ואם שחטו מיבעי ליה?					
	אלא אטמא בחולין, הא אמרת: לכתחלה נמי שחיט? ואלא אטמא במוקדשים, בברי לי סגי? דליתיה קמן דנשייליה.	אלא אכותי, הא אמרת: כשישראל עומד על גביו שחיט אפילו לכתחלה? קשיא	אלא אכותי, הא אמרת: אפילו יוצא ונכנס שחיט לכתחלה? קשיא	אלא אישראל מומר, אי דבדק סכין ונותן לו, הא אמרת: שוחט לכתחלה! אלא דלא בדק, אי דאיתיה לסכין ליבדקיה השתא? ואי דליתיה לסכין, כי אחרים רואין אותו מאי הוי? דלמא בסכין פגומה שחיט? קשיא	אלא אשאין מומחין, בבדקין אותו סגי? דליתיה לקמן דליבדקיה.	אלא אשאין מוחזקין, והאמרת: בברי לי סגי? דליתיה קמן דלישייליה.
ה	אמר רבא: ויוצא ונכנס לכתחלה לא?...					
ו	1. רבינא ורבה בר עולא כאב"י ורבא ורב אשי לא אמרי... 2. כולו כרבה בר עולא לא אמרי... 3. כולו כרבינא לא אמרי... 4. רבא לא אמר כאב"י... 5. אב"י לא אמר כרבא... 6. רב אשי לא אמר כתריווהו, קסבר... 7. אב"י לא אמר כרב אשי, לא סבירא ליה הא דרבא. 8. אלא רבא מאי טעמא לא אמר כשמעתיה? לדבריו דאב"י קאמר. וליה לא סבירא ליה					